

3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Ε' ΛΟΥΚΑ)

Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.): ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797).

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν θ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ^υ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου ^Γ
^ϛ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^Γ
^ϛ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φ ραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω ^{Πα}

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το τοκος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Τῶν Μαρτύρων.

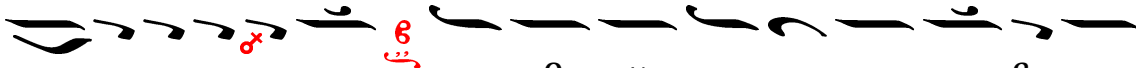
Ἦχος Δι-Θ.

Ο ι μαρ τυ ρες σε Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
 των ^Θ στε φα νος ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι ας
 εκ σε τῶ θε ὀ η μων ^Θ σχον τες γαρ την ι σχυν σε τῶς
 τυ ραν νος κα θει λον ^Δ εθ ραυ σαν και δαι μο
 νων τα α νι σχυ ρα θρα ση ^Θ αυ των ταις ι κε
 σι αις χρι σε ο θε ος ^Δ σω στον τας ψυ χας η μων ^Θ

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος Δι-Θ.

Ω ς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω

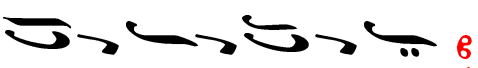
 χων υ πε ρα σπισ της α σθε νων των ι α τρος βα σι

 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο

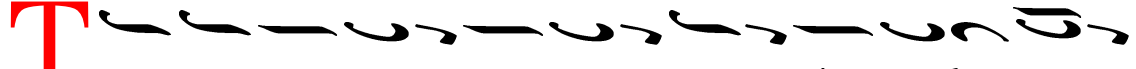

 μαρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

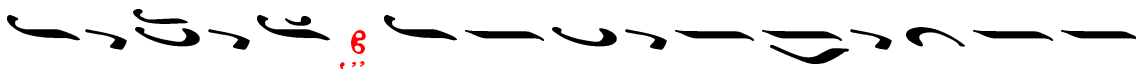

 θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

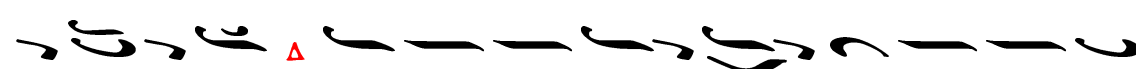
Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει

 σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

 ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ρ

Xρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των

 κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως

[♀] και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} ^π ⁹ την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ^π ⁹ ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
 τε ε λυ υ σε ^Γ ²²

Δόξα.

^{Γα} **Σ** αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε ^π ⁹
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γε ρ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^π ⁹ της αρ
 χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ^π ⁹ ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^Γ ²²

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} **Σ** ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε
 ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε ^π ⁹
 εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου
 και Θε ος η μων ^π ⁹ το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα α με

νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
ως φι λα αν θρω πως

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε
εις ε
αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το
την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με
ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου

Δόξα.

Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι ι
ον
ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται
α αν εν δε δυ ται
γι ενος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρσι
δι ο και ευ χα ρι ισ τως κραυ γα

ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ
μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει αν
εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα ζε
σθαι δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι
αι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε
ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε
ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε ε στη τδ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα

Αι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον
προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γα σα σα σα
αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8⁹

Μυ ρο φο ροιγυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θ8 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω

ω ω ω τε9 ε νη χον το αγ γε ε ε λ8 προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8

Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σας αρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος⁹

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος⁹

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α

λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π^{\flat} Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξά νε εστη τᾶ μνη μα α τος^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Λι ανρω ἱ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη

μα σᾶ θρη νο λο γᾶσαι^{υ ρ} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νᾶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{υ ρ} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θᾶ ῖσαι προς τομνη η μα σᾶ Σω τερ^{υ ρ} εν η χᾶ ῖν

το Α γγε ε λᾶ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νᾶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{υ ρ} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε εστη τᾶ μνη η μα α τος^{υ ρ}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{ν ρ} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^u₉

Προ σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Και νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

Ζω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α ^{ν'}₂₂ Α λλη
 λϑ ϑ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ο ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
 Βα βυ λω ω νος ^π₉ κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
 κυ σον Λο γε ^γ₂₂

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
 θε οις ^π₉ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
 ζω ι ας ^γ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^υ₉ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π₉ εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ₂₂

Ἀντίφωνον Β΄

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν ^π₉ την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν ^ρ₂₂

T ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ^υ₉ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι ^ρ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^υ₉ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π₉

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φια ^π₉ ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν^π αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω^γ

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται^π των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν^γ

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα^π τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου σα γα θο ερ γι ας^γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι^υ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην^π

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει^π σιν
Πα τρι γαρ α νυ μνει ται και τω Λο γω^γ

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^{u q̇} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^{χ̇} η τισου σα λευ θη σε ται ^{γ̇ 22}

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

^{χ̇} **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^{u q̇} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^{χ̇} η τισου σα λευ θη σε ται ^{γ̇ 22}

Στίχος β΄. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^{χ̇} **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^{u q̇} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^{χ̇} η τισου σα λευ θη σε ται αι αι ^{γ̇ 7 22}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ²² Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^{ε 22}

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η ^{γ̇ 22} πα σα τον

Κυ ρι ^{χ̇} ο ο ον ^{Δ 22}

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Iδου γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν

αμαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Iδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Iδου γαρ αληθεια

ανηγηγησας τα αδηλα

και αιτα κρυφια τη η ηης σοο

φιασ σου εδηλωσωσα αα

ααας μοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Eις πολλα εετη δεσποοτα

Χ

Pαντιεις μεσσω και θαρισθηησο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^ε

A πο σρεψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ ^Δ και
το Πνευ μα στ ο α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος ος ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πιστρεψσ ^εσι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την
δι και ο συ νησθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τες αι ω ναστων αι
 ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἰλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μθ

Α να στας ο Ι η σος α πο τς τα
 α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς ἀγυαζόμενοι Μάρτυρες,

ταύτην τὴν πανίερρον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἁμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρῶσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, συμπεφυρμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνετε· ὅθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἐκουσίῳ σφαγῇ καθαρῶτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱεουργοὶ καὶ θῦται χρηματίσαντες, τοῦ ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν ἀπερίληπτον Θεόν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμῶν προφρόνως.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Τῷ ὀδηγήσαντι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ δυστυχὲς τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανὲς Ἅγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν παναγίαν ἐορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ὑφιβάμων ἐν ἄμφω, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνῶς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ τεράστια· πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνής, καὶ αἰχμητῆς κραταιός.

Δόξα.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδόλως, ἢ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητά· ἰλιγγίῳ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψεῦσαί σου κἂν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπηνωρθῶσω ἀγαθῇ· τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ταῖς πρεσβεΐαις σου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν

ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ α΄. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρί, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεφιμᾶ πρὸ πείρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότητος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἀγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδίκως στρεβλούμενος σοφέ, καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσήφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἄειθαλᾶ ἐτέρου ὡς πάσχοντος· νοῖ γὰρ Μάρτυς τελείως ἔνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σῶζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὀλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμπεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνη τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνομφε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ δ΄. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἅγιε, ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζηλωτής, ἀνομοῦντας διελέγχων· Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε μάκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαφάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἶα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστὸς μοι στερέωμα.

Δόξα.

Τὰ τῶν βασάνων εἶδη σοι δεικνύων, ὡσπερ φοβεῖν ὁ τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε θεόφρον· σὺ δὲ στερόδῳς ἀνέκραζες· Χριστὸς μοι στερέωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἵσος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἀπάντων τῶν βουνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής, Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητῆς καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνεῖσθωσαν σήμερον· οὔτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίω οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθείς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθειῖαν πᾶσαν, εἰδώλων διήλεγξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ παραλύτου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρώως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχ. Ἀκεφιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων·
Ἀκεφιμᾶ δὲ τοὺς φίλους ἐκ λευσμάτων.

Τύψαν Ἀκεφιμᾶν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνάθλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λύδδῃ, ἧτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ θέσιν,
Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρὸς μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς καὶ ῥίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεῖα καὶ εὐσεβεία κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἥβης τῷ τηνικάδε ἀρξάμενος, τριβοῦνος νομέρου ἐπισημότητος, εἶτα καὶ κόμης διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὀρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὠρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν δῆτα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κληροὶ αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαβὼν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πιθανῶς εἰς Ῥώμην), μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἐωρακῶς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἶός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βούλεται τέως, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς χριστιανὸν κηρύξει· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, (βουλὴ γὰρ ἦν

αὐτοῖς, ὡς τε τοὺς χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι), αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκείσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παρῶρησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδεται· κοντῶ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται· τροχῶ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινῆς δὲ ἐκ πάντων τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκέριόν τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοῦνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θατέρου δὲ τὸ κτῆνος ζώσας, καὶ ἄπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλῆθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστόν, θαύματα παντοῖα τῆ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος, Διοκλητιανοῦ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῶ ἐν ὄραματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῶ ἀγαθὰ. Ἐξυπνος οὖν γεγονώς, ἀσμένως ἐπηχαρίσται τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης· ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄραμα διεσάφει· προσέτι δὲ καὶ ἐπέσκηπτεν αὐτῶ, μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τό τε σῶμα αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τῆς κατασχέσεως αὐτῶ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν καὶ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου, μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθεὶς αὐθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα οἶονεὶ χοῦν ἐκλεπτύνας, ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. Ὁ μὲν τοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῆ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις χριστιανοῖς εὐλαβῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τά τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίου διαταχθέντα αὐτῶ μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμφάσης καὶ Κωνσταντίνου τοῦ αἰοιδίμου μεγάλου βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λύδδῃ ἀνεγείρουσι· τό τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, οὗ ἔκειτο, ἀνελόμενοι, εἰς τοῦμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῶ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασιν· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγερμένῳ τῷδε ναῷ τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τῆνικᾶδε τοῦ Νεομβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀενάους κρουνοὺς θαυμάτων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῶ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἐορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίμου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατεία καὶ πόνοις,

Ἀκεφιμαῖς μετῆλθεν ἔνθα μὴ πόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας. (ἡ'-θ' αἰ.)

Στίχ. Δῶρον σὺ δωρῆ τῇ πόλει τῆς Ἀγκύρας,

Ὡ Θεόδωρε, ἐκ Θεοῦ τοῦ τῶν ὅλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,

Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβάς Ἡλίας,

Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἑννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων,

Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἑννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι κῆ Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δις καὶ δις δύο,

Οἷς συμφλέγουσι πέντε δις καὶ δις δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀχμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀχμενίδης τὸν Θεὸν ποθῶν Λόγον

Δόξης ἀφειδεῖ πατρικῆς καὶ βασάνων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου, τοῦ υἱοῦ Γοροράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀχμενίδης καλούμενος, υἱὸς ἐπάρχου τῆς πόλεως γεγωνός. Οὗτος, καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκείνον ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον καὶ κόνεως οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνηθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· Νῦν γοῦν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπόθου τοῦ τέκτονος τὸν Υἱόν. Ὁ δέ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον καὶ προσεῤῥίψεν ἐπειπῶν· Εἰ διὰ τοῦτόν με οἶει τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρῤῥησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δέ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον οὕτως εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας πριγκιπίσσης Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ ἡγεμόνος Βσεβολόντ Α΄ Γιαροσλάβιτς. (†1112)

Στίχ. Βασιλείαν ἔλιπε φθαρτὴν ἡ Ἄννα,

Τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ νυμφευθεῖσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Νικολάου τοῦ Ἰβηρίτου καὶ ὕμνογράφου. (†1308)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ποιμένος, τοῦ ἐν τῇ κατὰ τὸν

Ἄθω Μονῆ τοῦ Ζωγράφου θεοφιλῶς ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ποιμὴν ἐδείχθη καύχημα Ὅρους Ἄθω,
Θεοφιλῶς ἐν αὐτῷ πάλαι ἀσκήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῆς τιμίας Κάρρας τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀποστόλου, ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον Πηλίου ἐν ἔτει ,αψϚϚ' (1796).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ νέου Ἱερομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Νεαπολίτου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αψϚζ' (1797).

Στίχ. Γεώργιον ἔμψυχον Κυρίῳ ὤφθης,
Γεώργιε ὅσιε, τμηθεὶς τὴν κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παπύλου τοῦ πρεσβυτέρου, συνεργάτου τοῦ Ἁγίου Σατουρνίνου, καὶ αὐτοῦ ἀθλήσαντος ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (~†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς πληθύος τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Καισαραύγούστη (Zaragoza) τῆς Ἰσπανίας. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Βαλεντίνου πρεσβυτέρου καὶ Ἰλαρίωνος διακόνου, τῶν ἐν Βιτέρβω (Viterbo) πλησίον τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τμηθέντων ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φλώρου, πρώτου ἐπισκόπου Λουτέβης (Lodève, Languedoc) ἐν Γαλλίᾳ. (†389)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεντινιανοῦ, ἐπισκόπου Σαλέρνου (Salerno) ἐν νοτίῳ Ἰταλίᾳ. (~†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λευκαγγέλου (Guenhael), συμμοναστοῦ τοῦ ὁσίου Εὐλογοιδώρου (Winwallus, Guénoilé) ἐν τῷ Ἀββαεῖῳ τῆς Λανδεβεννέκης (Landévennec) ἐν Βρεττάνῃ, καὶ εἶτα ἡγουμένου. (~†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἀργυρίας (Sylvia), μητρὸς τοῦ πάπα Ῥώμης ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. (~†572)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γαυδιόσου (Gaudiosus), ἐπισκόπου Τουριάσου (Turiaso, Tarazona), ἐν πρώτοις μονάσαντος ἐν τῇ μονῇ Ἀσάνου (Asan) ἐν Πυρηναίοις παρὰ τῷ ὁσίῳ Βικτωριανῷ. (~†585)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κλεθέρου (Clether, Clydawg, Clodock), ἐρημίτου ἐν Χέρεφορδσάϊρ (Herefordshire) ἐν Ἀγγλίᾳ. (Ϛ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐλερίου (Elerius), ἡγουμένου μονῆς τινος ἐν βορείῳ Οὐαλίᾳ. (Ϛ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ἐνδόξου παρθενομάρτυρος Γουΐνεφρίδης (Εἰρηνοφίλης, Winifred) τῆς ἐν Τρεφφύννῳ (Treffynon) τῆς Οὐαλίας. (†630)

Στίχ. Γουΐνεφρίδης διπλόπλοκον τὸ στέφος,

Ἐκ παρθενίας καὶ αἵματος συνέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Δόμνου (Domnolus), ἐπισκόπου Βιέννης, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ρουμβόλδου (Rumwold), νεογνοῦ πρίγκιπος τῆς Νορθουμβρίας, ζήσαντος ἐπὶ τριήμερον καὶ ὁμολογήσαντος τὸν Χριστόν. (†662)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Χριστιόλου (Cristiolus), ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Σουλιανοῦ (Sulian), καὶ κτίτορος πληθύος ναῶν ἐν Οὐαλία. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βουλγανίου (Vulganius), Κέλτου, φωτιστοῦ τῶν Ἀτρεβατῶν (Atrebatii), καὶ ἐν τέλει ἐρημίτου εἰς Ἀρράς (Arras) ἐν Γαλλίᾳ. (~†704)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐβέρτου (Hubert), ἐπισκόπου Λιέγης (Liege) ἐν Γαλλίᾳ. (†727)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πιρμίνου (Pirmin), ἐπισκόπου καὶ ἰδρυτοῦ μονῶν ἐν Γερμανίᾳ. (†753)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βουλγάνου (Wulgan), οὗ τὸ λείψανον ἐτιμᾶτο ἐν Καντερβουρία τῆς Ἀγγλίας. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Ἀχερίχου (Acheric) καὶ Γουλιέλμου (William), ἐρημιτῶν εἰς μονὴν ἐν Βοσγίοις ὄρεσι (Vosges) ἐν Γαλλίᾳ. (~†860)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐνγλατίου (Englatius), ἴσως ἐπισκόπου, ζήσαντος ἐν Τάρβη Ἀβερδῆνσιρ (Tarves, Aberdeenshire) ἐν Σκοτίᾳ. (†966)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἑρμενγαυδίου (Hermengaudius), ἐπισκόπου Οὐργέλλης (Urgell, Ermengol), ἐν Καταλονίᾳ. (1035)

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου, Σύναξις ἐπιτελεῖται πάντων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ Ἁγίων.

Στίχ. Εὐσεβείας πέλετε, Ἅγιοι, ἄστρο,
Καππαδόκες γηγενεῖς καὶ ἐπήλυδες.

Σμῆνος Ἁγίων Καππαδόκων ὑμνεῖσθω,
Ὡς ἀληθείας λύχνων Χριστοῦ πυρφόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου, πανηγυρικῶς ἄγεται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Νέου Ἱερομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Νεαπολίτου, οὗ τὸ ἄφθαρτον σκῆνος ἀπόκειται ἐν τῷ Ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ Ἀττικῆς. Τιμῶμεν δὲ τὴν μετακομιδὴν εἰς τὸν ὡς ἄνω περικαλλῆ Ναὸν τόσον τοῦ ἱεροῦ σκῆνου αὐτοῦ, ὅσον καὶ τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἐνδόξου ἱεράρχου, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ τῶν κνημῶν τῶν ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Γεωργίου, Γρηγορίου, Θεοδώρων,
Σεπτῆς προσκυνοῦμεν λείψανα τετράδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λαρίσης τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων ὀκτὼ καὶ δέκα Ἁγίων, ἧτοι· Ἀχιλλίου, Διονυσίου, Βησσαριώνων δύο, Νεοφύτου, Θωμᾶ, Μάρκου, Ἀντωνίου καὶ Κυπριανοῦ, ἐννέα Ἀρχιεπισκόπων Λαρίσης, ὡς καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων καὶ νέων ἀθλητῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου, Γεδεών, Ἰωάννου, Δαμιανοῦ, Γεωργίου, Νικολάου καὶ Ἀρμοδίου καὶ σὺν τούτοις τοὺς δύο Ὁσίους Συμεών τε καὶ Δαυΐδ.

Στίχ. Τοὺς ὀκτωκαίδεκα λαμπροὺς Ἁγίους,
Λαρίσης ὕμνοῦμεν ἐν ἄσμασι νέοις.

Λαρίσης τὴν σύναξιν ἀνυμνέω τῶν ἁγίων πάντων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ὡσαύτως, Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν τριῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων Ἁγίων, ἧτοι· Γεωργίου Νέου Ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου, Ἀθανασίου Νεομάρτυρος τοῦ Κουλακιώτου καὶ Ἀκακίου Νέου Ὁσιομάρτυρος τοῦ Ἀσβεστοχωρίτου.

Στίχ. Νεάθλους τρεῖς τιμῶμεν ἀρτίως πόθῳ,
Νέα Συναῖξει αὐθις ἀξιόχρεως.

Νεάπολις καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι πέριξ,
Πολιούχους νέους σήμερον προβάλλει.

Τριμάρτυρον τεῖχος Νεάν Πόλιν φυλάττοι κακίας.

Ἔτι δὲ ἐν τῇ περιωνύμῳ Νήσῳ τῆς Κερκύρας πάνδημος τελεῖται πανηγυρίς καὶ λιτανεία τοῦ σεπτοῦ ἀφθόρου λειψάνου τοῦ Πολιούχου αὐτῆς Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει διασώσεως τῆς Νήσου ἀπὸ φθοροποιοῦ πανώλους, ἐν ἔτει ,αχογ΄ (1673).

Στίχ. Λοιμοῦ φθαρτικοῦ ἀπήλλαξας θαυμαστὲ Πάτερ,
Λαὸν εὐσεβῆ Κερκύρας λιτεύοντά σοι.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ εἰσέτι, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ προμάχων τῆς Ὁρθοδοξίας Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν, Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου Ἐπισκόπου Ἐφέσου, τοῦ Εὐγενικοῦ.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ δίκαιον σέβειν Πατέρας,
Τρόπαιον ἐγείραντας Ὁρθοδοξίας.

Τρισὶν ἀρχιθύταις ἀμᾶ λιγαίνειν ἀοιδὴν θέσπιν.

Τῇ δὲ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὥρισε τιμᾶσθαι τοὺς ἐν χριστομιμῆτῳ αὐταπαρνήσει κινουμένους πρὸς δωρεὰν ὀργάνων σώματος αὐτῶν, εἰς σωτηρίαν πασχόντων ἀδελφῶν.

Στίχ. Δωρηταὶ τοῦ σώματος χαίρετε ἐν Κυρίῳ,

Ὡς ἐν ἔργοις κοινωνοὶ τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτησ τα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σ τε φα νων δο ξησ α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τς υ ψι

α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μα τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μα ε πι τω

Θε ω ω τω ω σω τη ρι μ^ε_{7χ}

T^{Bx} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^ε_{7χ} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε_{7χ}

2 ^χ **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λης αυ τ^ε_{7χ} ι δε γαρ α πο τ^ε_{7χ} νυν μα

κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι γε νε αι^ε_{7χ}

T^{Bx} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^ε_{7χ} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε_{7χ}

3 ^χ **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος^ε_{7χ} και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε_{7χ} και

το ε λε ος αυ τ^ε_{7χ} εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βε με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τε
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νες δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στα σα πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νε ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ ε ν τας ε ξα πε στει λε κε

νϛ ϛς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **χ** Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τϛ
μνη σθη ναι ε λε ϛς κα θως ε λα λη σε προς
τϛ πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρ
μα τι αυ τϛ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δϛ χϛ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
 και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι
 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου-θ

Σ υ γ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λος

ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς
 ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε
 καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α
 αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τα χει ει
 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
 ος συ υ υ πα αρ χεις

Τῶν Μαρτύρων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος ♪ Βου ϑ

A κε ψι μα ας ο ε εν δο ξος Ι ω ω
 σηφ ο ο γεν ναι αι ος Α ει θα λα ας ο
 πα αν σο φος τϛ Χρι ι στϛ τη η ι σχυ υ ι ε
 νη θλη σαν και την πλα α νην των Πε ερ σων κα α θε
 λο ον τες υ περ η μω ων πρε σβε ευ ς σι τη
 Α α γι α α Τρι α α δι ς ευ σε βω ω ω
 ως ως Ι ε ρο μαρ τυ ρας ε ευ φη μϛ ςν

τες φαι δρωσ πα νη η γυ ρι ι ζομεν την λα αμ
πραν τσ δ τωνμνη η μην

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Τοις ρειθροισ των αι μα α των σδ δ δ δ δ δ
δ της α πα τη ης την φλο γα α πε σβεσας
μα κα ρι ε ε ε ε ε ε και τυ ραν νω
ων τα θρα ση εις τε λος ε ε ξη φα α νι σας
και Χρι στον ε δο ο ξα α σας Γε ωρ γι ε α
θλο φο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε ο
θεν στε φο ος ε δε ξω α φθα ρσι ας και ζω
ης εκ δε ξι ας τσ δ Υ ψι στσ

Θεοτοκίον.

Ουκ εστιν ο λωσ εν ε μοι οι οι οι οι οι
σω τη ρι α α Παρ θε νε ο τι κα κωσ εις
πε πτω κα α α α α α βα θος α μα αρ τη
μα των και προς δο κω την α πει λην της φρι

κτης κο λα α σε ε ως και των ε ρι φωντης
 μοι οι οι οι οι ρα α α α α ας οι κτει
 ρον με ε προ δι κης ως υ παρ χσ σα θερ
 μη αν τι λη ψις Θε ε ο το κε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τουν
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις
 σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ του ον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ον αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι
 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα αυ τη εσ ται

Πα
πασίτοις ο ο σι οίς αυ τῶ

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

Πα
ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

Πα
εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

Πα
ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

Πα
συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Πα
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τῶ

Δ ι η γη σαντο παντα τα θαν μα σι α οι φυ

Πα
λα κες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

Πα
ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου

Πα
πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

Πα
σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Πα
τα το πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τῶ

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Στίχ. Γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡσπερ θεῖον θησαύρισμα, καὶ πηγὴν ἀγιάσματος, τὴν σορὸν Γεώργιε τῶν λειψάνων σου, ἀπὸ τοῦ τάφου κομίσαντες, εἰς Λύδδαν μετήγαγον, καὶ κατέθεντο αὐτά, εἰς ναὸν τὸν περιβλεπτον, ὃν σοι ἤγειραν· οὗ τὴν μνείαν τελοῦντες ἐτησίως, ἑορτὴν σοι φωτοφόρον, ἄγομεν Μάρτυς γηθόμενοι.

Στίχ. ζ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Στίχ. η'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρα τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα. Ἑωθινὸν Θ'.

Ἦχος π̣̅̂ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Ω ^{Πα} ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο

ο ο νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α

των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι

οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α

βε ε βαι αι οισ τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο

δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να

α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα

ρα α ας του ους μα α θη η η τας και Πνευ

μα α τος Α γι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω

κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε

ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου κα α τε

ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι

στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν

ε ευ σπλαα χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
 τοκέ Παρθένε ἐνεδιάγαρτ᾽ ἐκ σᾶ
 σαρκωθέντος ὁ ἀδησηχμαλωτίζαιο Ἀ
 δαμὰ νὰ κεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νενεκρω
 ταὶ ἡ Εὐαγγελιωθερωταὶ ὁ θανάτος τε
 θανάτωταικαὶ ἡ μεις ἐζωοποιήθημεν δι
 ὁ ἀνυμνήντες βωωμένεὐλογητος Χρι
 στος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐτως εὐδοκήσας δο
 οξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα φ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς Δοξα ἐν ὑψί
 στοῖς Θεῶ καὶ ἐπιγῆσειρηνη ἐν ἀνθρώ
 ποις εὐδοκία
 Ὑμνοῦμεν σε εὐλογούμεν σε προσκυνούμεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ^υ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ξαν ^ρ

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ ^{Πα}

πα ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^ρ

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^ρ

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ^ρ

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του ^{Πα}

κο ο σμου ^{Γα} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας ^ρ

α μαρτι ι ας του κο σμου ^ρ

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ ^ρ

δε ξι ων του Πα τρος ^υ και ε λε η σον η μας ^ρ

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος ^ρ

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα ^ρ

τρως α μην ^ρ

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και ^ρ

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να ^υ

και ειστον αι ω νατουαι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρτητους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τεινον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι ο
 ος ^{Γα} Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Πα} Α γι ος Α
 θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο
 ον η η μα α α α α α α α ας
Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α
 σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος ^{Νη} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

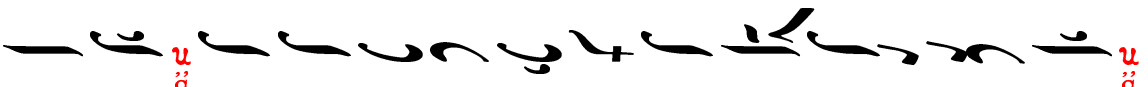
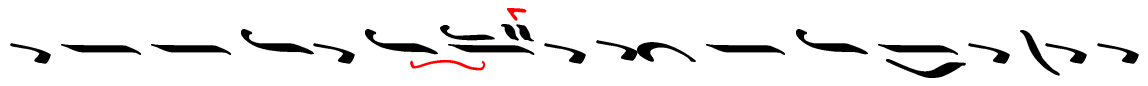

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και
τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

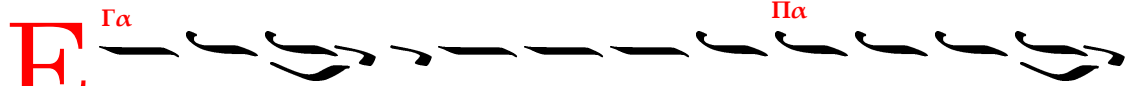
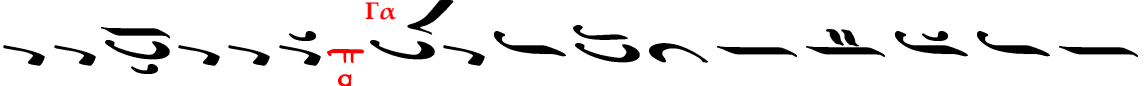

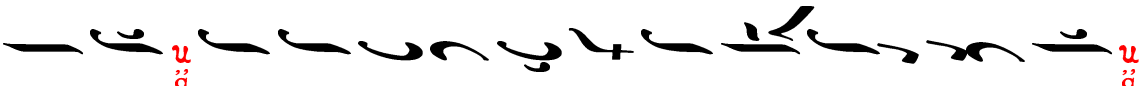
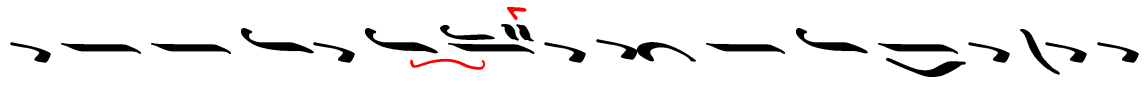

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

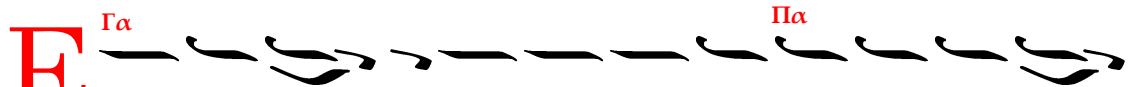
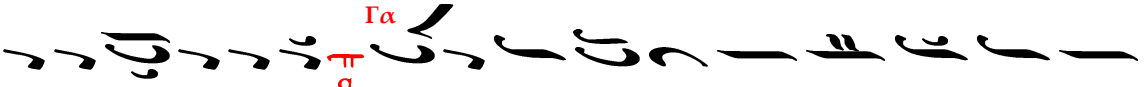
Ε Γα υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α σθω
τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

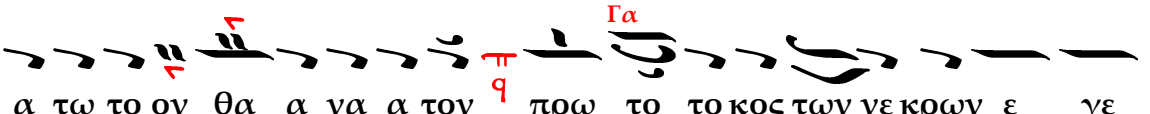
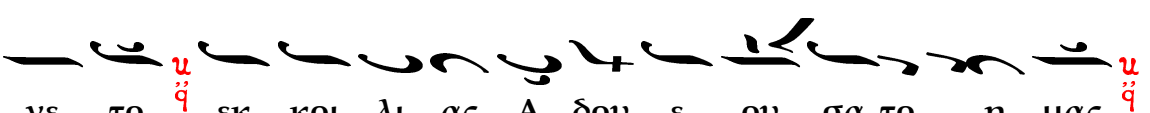

 χι ο νι αυ του ^{u q̇} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να ^{Πα}

 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} ^{π q̇} πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το ^{u q̇} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{u q̇}

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος ^Γ ^u

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

E ^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω ^{Πα}

 τα ε πι γει ει α ^{Γα} ^{π q̇} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του ^{u q̇} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να ^{Πα}

 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} ^{π q̇} πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το ^{u q̇} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{u q̇}

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος ^Γ ^u

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος: ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

E ^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω ^{Πα}

 τα ε πι γει ει α ^{Γα} ^{π q̇} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

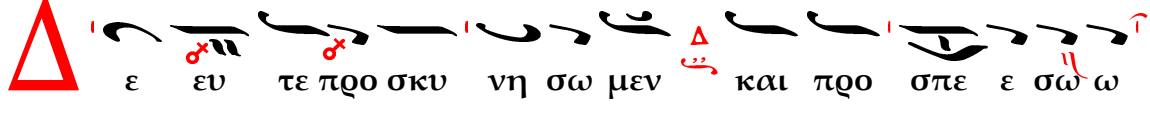

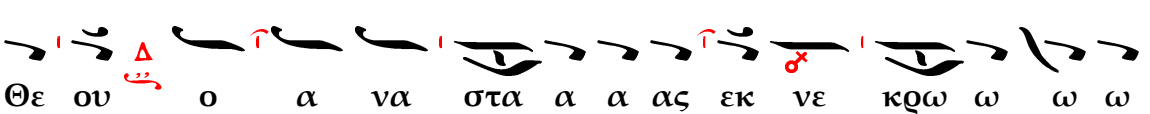

 χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

 α τω τον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο

 ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

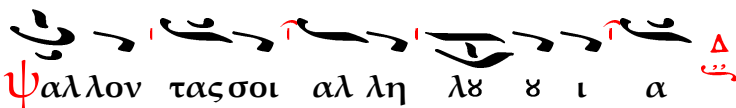
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - ς

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

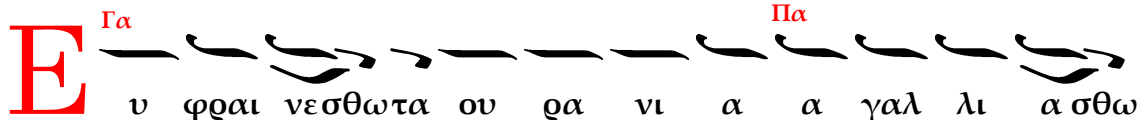
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

 Ε υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το τοκος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο ι μαρ τυ ρες σε Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
 των ^Θ στε φα νος ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι ας
 εκ σε τῶ θε ὀ η μων ^Θ σχον τες γαρ την ι σχυν σε τῶς
 τυ ραν νος κα θει λον ^Δ εθ ραυ σαν και δαι μο
 νων τα α νι σχυ ρα θρα ση ^Θ αυ των ταις ι κε
 σι αις χρι σε ο θε ος ^Δ σω στον τας ψυ χας η μων ^Θ

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος Δι-Θ.

Ω ς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω

 χων υ πε ρα σπιστης α σθε νων των ι α τρος βα σι

 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο

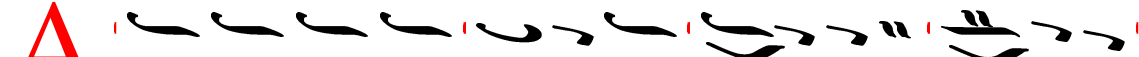
 μαρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

 θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ̣ Γα ρ

A γι οι A ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας α λα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα αχυνον εις προσειει αν και σπευ
 σον εις ικεσι ι αν η προστατευου
 σα α ει Θεο το κεντων τιμων των σε ε
 ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

Κυριακῆς Κ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
Χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα
λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α
σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
Χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι
λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. α' 11-19)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ²²

ϑυ σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²
A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν

και εις οι οικον καταφυγης τω σω ω ω

ω σαι αι με

Α λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α Α α λλη η λϝ ϝ ϝ

ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α α λλη η η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιϚ' 19-31).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι

Γα Νη Γα
ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ζω ω ω

Ζω
Τρι α α α α α α α α α α α δι

Δι
το ο ο ο οον τρι ι ι ι ι ι σα α α α α

Γα Νη Γα
α α α α α γι ι τον τρι σα γι ι ο ο ζω ο

ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ

Νη Γα
σα α α α α δο ο ον τε λιε ε ε ε ες

πα α α σα α αν τη η ην βι ι ω ω τι ι

Νη Δι
ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι κη η η η η

η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

Γα
θα α α α α α α α α α με ε ε ε ε

Δι Γα
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α

Γα
Ω ς τον Βα α α α α α σι ι ι ι λε

Πα Νη
ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

Γα
α α α α τον βα σι ι λε τε τε

τε τε ε ε τε ε ε τε ε ε ρι ρεμ τε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε
 Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ
 μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α
 χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τϵ πνευ μα το ο ος οϛ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α αξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης οϛ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η ην
Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σα ς
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κεΐ Ἰουνίου , α ᾠὴ ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐσί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A^{Γα} ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τ ς Θε ς ς ς η η η
 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων

Χε ρα ρ βι ι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α
 α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κ ρ ρ ρ σαν την ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κέ' Ἰουνίου , α ᾠή ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας. I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ἰ Γα φ

A ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως
 α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε
 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον την α α
 ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω
 ω ω μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τθ Θε ε
 ρ ρ ρ ρ ρ η η η η μων την τι ι μι ι

Γα ω τε ε ε ε ραν Κε τω ων Χε ε ρθ ς ς βιμ
 και εν δο ξο τε ε ε ραν Γα α συγκρι ι ι ι τωστω ων Πα
 Σε ε ε ε ε ρα α α α φιμ Νη την α α δι ι
 Γα α φθο ο ο ο ρως Κε Θε ον Λο ο ο ο γο ον
 τε ε ε κς ς ς ς σαν Δι την ον τωσ Θε ο ο
 Μ Νη το ο ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο
 ο με ε ε εν Γα

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ̣ Γα

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θωσ μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε Δι την Θε ο ο το ο ο ο κο ον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον και μη τε ρα τς Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρθ ς ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγκρι ι τωστω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο

ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϛ

ϛ ϛ σαα αν την ον τως Θε ο ο το ο ο ο

ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν, κϛρ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου τοῦ Οὐρανώτου.

Ἦχος ἰϛ Γα ϕ

v-ε' ϛ-ϛ

A ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ιε

ε ε ε ε ε το ο ο ο ον Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ υ

ρι ο ο ο λο ο ο ο ον εκ τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ των

ϛ ϛ ρα νω ω ω ω ω ω ω ω Α α α α α α

α ια α α α ια α α α α α α α

α α α α α ια α α α α α λλη η η η

ςα α α α α α α α α α α α α α
 ςα α α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι Α α λλη λϑ ϑ ι ι ι ι ι α α
 α ςα ςα α α χα α α λλη η η η η η η
 η ςη η η η η η η η η η η η ςη
 ςη η η η η η η η η η η ςα α
 α α α λλη η η η η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α
 α α ςα α α α α α α α α α χα α
 α α α α α α α λλη η η η η η η
 ςη η η η η η η η η η η η η η η
 η η ςη η Α α α α α α α α
 α α α α ςα α α α α α λλη η η η
 η ςη η η η η η η η η κη η η η η η
 κη η η η η ςη η η η κη η η η η η η
 κη η η η η η η η η κη η ςη η η

η η η η η η η χη η ^{Νη} ςα α α α
^{Γα} λλη η η η η η χη η η η η η χη η
 η η η χη η η η η η η ςα α ^{Γα} Α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ςι ι Α λλη λϑ ι
 ι α ςα α α α α α α α α α α
 α α α α βϑ α α γγα α γγα α α α ςα α Α λλη
^{Νη} λϑ ι ι α α ςα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ ϑν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ
 αι ω ω νο ο ος